

Η αυτοκτονία του 49χρονου εργαζόμενου στα Praktiker, Σ.Β. μετά από 12 χρόνια συνεχόμενης εργασίας στη συγκεκριμένη επιχείρηση, έφερε στη δημοσιότητα πολλές λεπτομέρειες για τις αντεργατικές συνθήκες εργασίας που επιβάλλει η πολυεθνική επιχείρηση στους εργαζόμενούς της. Κάποια στοιχεία ήταν ήδη γνωστά από καταγγελίες εργαζομένων που είχαν γίνει παλιότερα, όπως το φαινόμενο που καταγράφηκε στο υποκατάστημα της Πάτρας, όπου απειλήθηκαν με απόλυση οι ταμίες που δεν κατέγραφαν τις διευθύνσεις κατοικίας των πελατών. Επίσης, γνωστή ήταν η πρακτική της εργοδοτικής τρομοκρατίας για μειώσεις μισθών κατά 2% που αποφάσισε μονομερώς η εργοδοσία και εφαρμόστηκε από τον Ιανουάριο, ακόμα και σ' αυτούς που δεν υπέγραψαν

τη συμφωνία, αν και απειλήθηκαν να την υπογράψουν με το φόβο της απόλυσης.

Με αφορμή ωστόσο την εργοδοτική δολοφονία του Σ.Β. καταγγέθηκαν από τους συναδέλφους του και κάποιες ακόμα πρακτικές που ακολουθούν τα αφεντικά με τους σύγχρονους δούλους τους. Ακολουθώντας την ίδια πετυχημένη συνταγή που εφαρμόζουν εδώ και χρόνια και άλλες πολλές πολυεθνικές, όπως το Lidl, αλλά και πάμπολλες εγχώριες επιχειρήσεις, το Praktiker μπορεί να δίνει μισθούς πείνας ή να υποαπασχολεί τους εργαζόμενους ή να τους υποχρεώνει να δουλεύουν με απλήρωτες υπερωρίες, αλλά παράλληλα δίνει γενναιόδωρα μπόνους στους εργαζόμενους. Όχι παραγωγικότητας, όχι καλύτερου υπαλλήλου, όχι συνολικής προσφοράς προς την επιχείρηση, αλλά ρουφιανιάς. Ο πιο γρήγορος και αποτελεσματικός ρουφιάνος που θα καταγγείλει το συνάδελφό του για ό,τι θεωρεί παράπτωμα η εργοδοσία, θα αμειφθεί με δωράκι που μπορεί να φτάνει κατά περίπτωση μέχρι και 400 ευρώ, όπως καταγγέλλουν οι συνάδελφοι του εκλιπόντα. Σαν να μη φτάνει αυτό, για την κατατρομοκράτηση των εργαζομένων έχουν μισθωθεί ειδικοί υπάλληλοι «φύλαξης», οι οποίοι κατασκοπεύουν τους συναδέλφους τους με πολιτικά, ώστε να υπάρχει μόνιμα το κλίμα φόβου και έλλειψης συναδελφικής εμπιστοσύνης.

Δεν προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση το ότι η επιχείρηση Praktiker Hellas εκβιάζει τους υπαλλήλους της για μείωση μισθών παρουσιάζοντας οικονομικά προβλήματα, αλλά παράλληλα δεν λυπάται να «δώσει κάτι παραπάνω» στα τσιράκια της και ενώ τα επίσημα στοιχεία δείχνουν ότι η επιχείρηση είναι κερδοφόρα. Είναι εξάλλου τακτική της καπιταλιστικής παραγωγής να μένουν σε υψηλά επίπεδα οι μισθοί των διευθυντικών στελεχών και να πριμοδοτούνται οι χαφιέδες τους, ειδικά δε όταν με ψευδή στοιχεία η εργοδοσία επιδιώκει μειώσεις μισθών των εργαζομένων. Με λίγα λόγια, οι παραγωγικές δυνάμεις να μένουν στην ανέχεια και στους εκβιαστικούς μισθούς πείνας και οι παρασιτικές «θέσεις εργασίας» των νταβάδων της εργοδοσίας να απολαμβάνουν κάποια προνόμια.

Τρομοκρατία, φόβος, ανασφάλεια, έλλειψη εμπιστοσύνης προς τους συναδέλφους, χαφιεδισμός, ατομικότητα. Έτσι θέλει ο καπιταλισμός τον εργαζόμενο και σε περίπτωση αντίστασής του ενεργοποιείται ο μηχανισμός υλικής και φυσικής του εξόντωσης.

Αλληλεγγύη, συναδελφικότητα, ξεπέρασμα του φόβου και αίσθημα της δύναμης της τάξης μας, όταν αυτή οργανώνεται ενάντια στους οικονομικούς της δυνάστες. Αυτό έχουμε να αντιτάξουμε στα σχέδιά τους. Ενωμένοι και οργανωμένοι μέσα σε ένα ταξικό αντικαπιταλιστικό κίνημα, με επαναστατικά συνδικάτα που δεν θα αφήνουν κανέναν μόνο και ανυπεράσπιστο απέναντι στις λυσσαλέες ορέξεις των αφεντάδων του σημερινού κόσμου.

Πηγή: rocinante.gr